

عنوان مقاله:

فرصتها و چالشهای ایران و دیگر کشورهای اسلامی در مواجهه و پیوستن به دیوان کیفری بین الملل (2)

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 2، شماره 18 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن سیرغانی - استادیار، عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه پیام نور

مهدی ربیع - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرمشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

این پژوهش ادامه مقاله فرصتها و چالشهای ایران و دیگر کشورهای اسلامی در مواجهه و پیوستن به دیوان کیفری بینالمللی 1 میباشد. بعد از جنگ جهانی دوم و به دنبال اقدامات مقطعی، در 16 دسامبر 1996 بر مبنای توصیهنامه کمیسیون حقوق بینالملل و قطعنامه مجمع عمومی، سرانجام کنفرانسی از نمایندگان ملل متحد به منظور تاسیس دیوان کیفری بینالمللی از 15 ژوئن تا 17 ژوئیه 1998 در مقر سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد در رم برگزار شد. اساسنامه دیوان کیفری بینالمللی در ژوئیه 2002 لازم الاجرا گردید و بدینترتیب دیوان کیفری بینالمللی پا به عرصه وجود گذاشت. امروزه جامعه بینالمللی وارث سند تاسیسی است که دارای نقاط ضعف و قوتی است که این نقاط قوت و ضعف و تردید در دیوان کیفری بینالمللی نیز جلوهگر خواهد شد. آنچه توجه به آن ضروری است این میباشد که وجود نقاط ضعف و قوت در این اساسنامه امری طبیعی است چرا که این سند محصول مباحثات 60 واحد سیاسی با انگیزههای سیاسی و حقوقی متفاوت است که هرکدام از آنها برای تحقق هدفی عالیتز، برخی از اختیارات و منافع خود را برای انتفاع جامعه بشری کنار گذاشتهاند. در چنین بستر و فضایی بدیهی است تمام مواد اساسنامه مورد قبول جمهوری اسلامی ایران نخواهد بود و وجود تعارضاتی بین اصول و باورهای اعتقادی ما با آنچه در اساسنامه آمده است امری طبیعی است. در این مقاله ضرورتها و موانع الحاق کشورهای اسلامی به اساسنامه دیوان مورد بررسی قرار میگیرد.

کلمات کلیدی:

دیوان کیفری بینالمللی، کشورهای اسلامی، الحاق، اساسنامه رم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667197>

